

e-Biuletyn

Zarządu Głównego

Związku Polskich Artystów Plastyków

grudzień 2020

Zapraszamy do lektury tekstów poświęconych
sztukom plastycznym, twórcom i wydarzeniom!

Nr 9 ArsForum, kwartalnika artystycznego

Związku Polskich Artystów Plastyków,

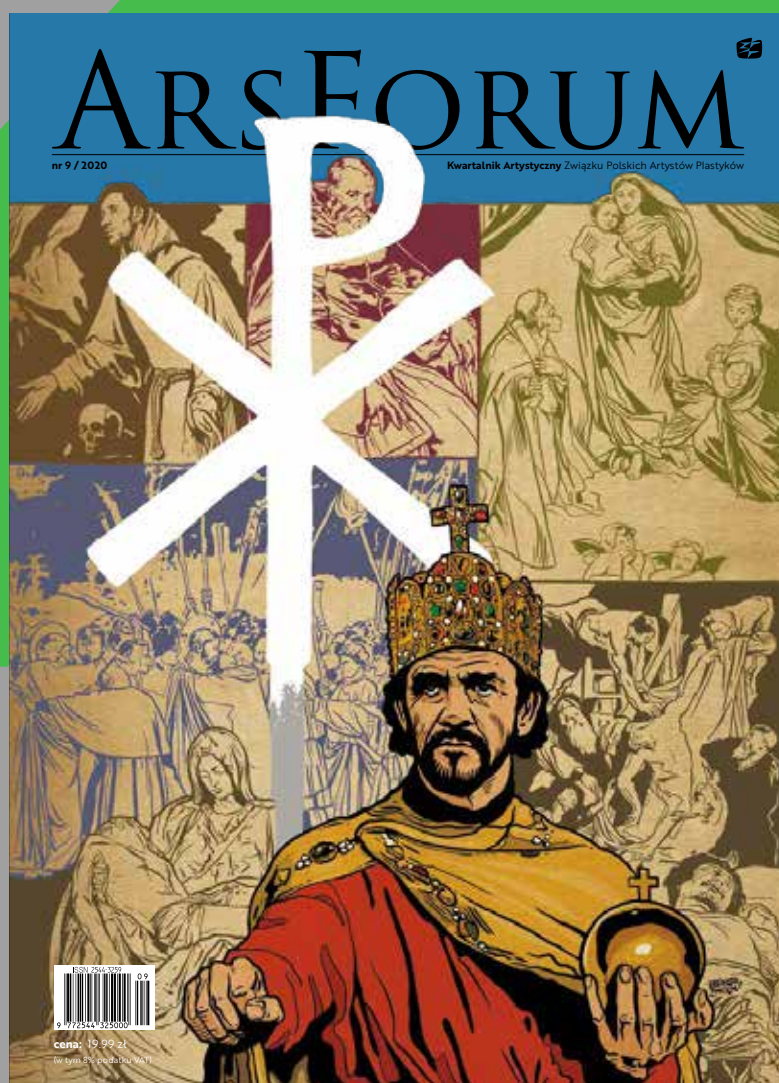
dostępny od września w salonach Empik

oraz biurze ZG ZPAP przy ul. Nowy Świat 7/6

w Warszawie.

Czasopismo dotowane przez:

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

**Tadeusz
Pietrzykowski**
– wojownik o duszy
artysty

Okręg Bielski

75 lat Związku Polskich Artystów Plastyków w Bielsku-Białej

Obchodom 75-lecia Związku Polskich Artystów Plastyków w Bielsku-Białej – objęte patronatem prezydenta Bielska-Białej Jarosława Klimaszewskiego i prezesa Zarządu Głównego ZPAP Janusza Janowskiego – towarzyszyły rozmaite wystawy i wydarzenia.

11 września 2020 roku na placu obok Galerii Bielskiej BWA odbył się wieczór jubileuszowy. W programie znalazły się wspomnienia, informacje o historii bielskiego okręgu ZPAP, o najważniejszych wydarzeniach i animatorach związkowej aktywności, a także wystąpienia bohaterów wieczoru – artystów, patronów i gości.

We wrześniu 2020 roku w Galerii Bielskiej BWA odbyła się wystawa *Kochajmy naszych artystów c.d.* – prace ponad 100 artystów z różnych dyscyplin twórczych autorstwa członków ZPAP Okręgu Bielsko-Biała. Z kolei w Muzeum Historycznym w Bielsku-Białej na Zamku Księżąt Sułkowskich od września 2020 roku do stycznia 2021 roku podziwiać można inną odsłonę wystawy *Kochajmy naszych artystów cd.* – przypomnienie twórczości 16 artystek i artystów należących do Okręgu Bielsko-Biała ZPAP zmarłych w minionym pięcioleciu.

Galeria Bielska BWA, wystawa *Kochajmy naszych artystów cd.*, fot. z archiwum Okręgu Bielskiego ZPAP

Prezydent Bielska-Białej Jarosław Klimaszewski w Galerii PPP, fot. Mirosław Mikuszewski

e-Biuletyn ZPAP

Jubileuszowy wieczór na placu obok Galerii Bielskiej BWA. Przy mikrofonie prezes Okręgu Bielskiego ZPAP Mirosław Mikuszewski, kwiaty trzyma Krystyna Stec, fot. Krzysztof Marcinek

Galeria Bielska BWA, *Kochajmy naszych artystów cd.*, fot. Krzysztof Marcinek

Galeria Bielska BWA, wystawa *Kochajmy naszych artystów cd.*, fot. z archiwum Okręgu Bielskiego ZPAP

Muzeum Historyczne w Bielsku-Białej – Zamek Księżąt Sułkowskich, Bielsko-Biała, wystawa *Kochajmy naszych artystów cd.*, fot. Andrzej Omyliński

Kochajmy naszych artystów cd., fot. Krzysztof Marcinek

Okręg Gdański

Jubileusz 65-lecia pracy artystycznej Janusza Tartyłły

Wernisaż wystawy. Janusz Tartyłło w rozmowie z kuratorką Grażyną Tomaszewską-Sobko, fot. z archiwum Okręgu Gdańskiego ZPAP

Od 24 sierpnia do 14 września 2020 roku w Galerii ZPAP przy ulicy Mariackiej w Gdańsku odbyła się wystawa jubileuszowa Janusza Tartyłły. Z okazji jubileuszu 65-lecia pracy artystycznej artysta został wyróżniony Nagrodą Prezydenta Miasta Gdańska oraz Nagrodą Prezydenta Miasta Gdyni.

Janusz Tartyłło to ceniony scenograf, reżyser, aktor związany z wieloma teatrami w całej Polsce, solista operowy, scenarzysta teatralny, malarz, grafik, artysta plastyk, członek ZPAP od roku 1958. Obok wiodącej w jego aktywności plastycznej dziedziny – scenografii – uprawia malarstwo i grafikę. Początkowo studiował rzeźbę w Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych (ASP) we Wrocławiu (1948), następnie scenografię w pracowni prof. Władysława Daszewskiego w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Dyplom z wyróżnieniem uzyskał w 1956, ponadto ukończył studium reżyserskie i tzw. grę sceniczną. Od lat 50. ubiegłego wieku uprawia szereg dyscyplin twórczych: malarstwo, scenografię, grafikę użytkową, reżyserię, dramaturgię, aktorstwo. Brał udział w wielu prestiżowych wystawach zbiorowych, a także prezentował swoją twórczość na wystawach indywidualnych. Jest też laureatem nagrody Biennale w Paryżu „Cinq mois sejours” za scenografię i projekty malarskie do sztuki *Wariatka z Chaillot* Girodoux, a także nagrody na Festiwalu Sztuk Współczesnych we Wrocławiu.

Na swoich obrazach artysta zazwyczaj przedstawia głębokie uwikłanie, trudne i skomplikowane relacje między portretowanymi postaciami. Tytuły takie jak: *Rywalizacja tysiąch śpiewaczek*, *Dziewiąty stopień zagrożenia*, *Kamień i współzucie* sugerują zanurzenie bohaterów w świecie teatralnych dramatów.

Janusz Tartyłło, *Cudowne ożywienie Ząbie*, olej na płótnie, 100x80 cm, fot. z archiwum Okręgu Gdańskiego ZPAP

Janusz Tartyłło, *Argument*, olej na płótnie, 80x100 cm, 2019, fot. z archiwum Okręgu Gdańskiego ZPAP

Janusz Tartyłło, *Bukiet pamięci*, olej na płótnie, 80x100 cm, 2018, fot. z archiwum Okręgu Gdańskiego ZPAP

Janusz Tartyłło, *Podniebne przejście*, olej, pilśni, metal, 120x130 cm, 2020, fot. z archiwum Okręgu Gdańskiego ZPAP

Okręg Gdański

Jubileusz 50-lecia pracy artystycznej Elżbiety Tęgowskiej

W dniach 21 września – 12 października 2020 roku w Galerii ZPAP przy ul. Mariackiej w Gdańsku w ramach cyklu wystaw sztuki współczesnej odbyła się wystawa jubileuszowa Elżbiety Tęgowskiej pt. *Additio et reductio*. Z okazji jubileuszu 50-lecia pracy artystycznej Elżbieta Tęgowska została wyróżniona Nagrodą Prezydenta Miasta Gdańska w Dziedzinie Kultury.

Elżbieta Tęgowska ukończyła Państwową Wyższą Szkołę Sztuk Plastycznych (obecnie Akademia Sztuk Pięknych) w Gdańsku. W latach 1985–1996 pracowała jako instruktor w Pałacu Młodzieży w Gdańsku (rysunek i malarstwo dla starszej młodzieży, podstawy kompozycji, techniki i technologii malarstwa, przygotowanie do egzaminów w ASP). W latach 1992–1996 prowadziła Galerię Na Piętrze (Gdańsk-Morena), organizując ponad 40 wystaw młodych artystów. W latach 1995–2001 współpracowała z prasą („Litera”, „Topos”, CGK) pisząc o sztuce. Jest autorką i organizatorką projektu *Sans Frontieres, Sans Limites*, w ramach którego w latach 2002–2004 we Francji odbyło się kilkanaście wystaw dziesięciu trójmiejskich artystów. W roku 2003 została zaproszona do jury Międzynarodowego Festiwalu Filmów Krótkometrażowych *Aye Aye* w Nancy, w ramach którego odbyła się wystawa jej prac. W maju 2009 roku założyła galerię Art@Gdansk Gallery, którą prowadziła do września 2011, organizując w tym czasie 19 wystaw, w których wzięło udział 93 artystów. Pięciokrotnie otrzymała Stypendium Kulturalne Miasta, ponadto jest trzykrotną laureatką Nagrody Prezydenta Miasta Gdańska. W 2011 roku została nominowana do Nagrody Splendor Gedanensis. Od 1970 roku należy do Związku ZPAP i do Gdańskiego Towarzystwa Przyjaciół Sztuki.

Artystka podkreśla wielokrotnie, że istotą jej malarstwa jest zestawienie kolorów i dynamika płaszczyzn. Na wystawie w Galerii ZPAP zaprezentowała serię obrazów olejnych, w których dominantę tematyczną stanowiła lalka – zarówno jako element martwej natury, jak i u postaci w relacji z otoczeniem. Natomiast w rysunkach piórkiem możemy mówić o abstrakcji lirycznej. Na uwagę zwracają zwłaszcza prace zainspirowane kornwalijskimi menhirami.

Elżbieta Tęgowska, *Lalka*, olej na płycie, 65,5x68,5 cm, 1991, fot. z archiwum Okręgu Gdańskiego ZPAP

Elżbieta Tęgowska wraz z kuratorką Grażyną Tomaszewską-Sobko podczas otwarcia wystawy w Galerii ZPAP przy ul. Mariackiej w Gdańsku, fot. z archiwum Okręgu Gdańskiego ZPAP

Elżbieta Tęgowska, *bez tytułu*, tusz chiński, collage, 49x69 cm, 2011, fot. z archiwum Okręgu Gdańskiego ZPAP

Elżbieta Tęgowska, *Akt*, olej na desce, 65x48 cm, 1993, fot. z archiwum Okręgu Gdańskiego ZPAP

Okręg Gdański

Ocalić od zapomnienia: Bogdan Cierpisz

W dniach 10–30 października 2020 roku w Galerii ZPAP przy ulicy Piwnej w Gdańsku odbyła się wystawa z cyklu *Ocalić od zapomnienia*, poświęcona twórczości Bogdana Cierpisza – artysty malarza, człowieka oddanego sztuce, pracy dydaktycznej, a także również działaniom konserwatorskim i rekonstrukcyjnym, wpisującym się w odbudowę zniszczonego wojną Gdańska.

Projekt pod nazwą *Ocalić od zapomnienia* w Okręgu Gdańskim zainicjowany został w 2003 roku. Jego głównym założeniem była cykliczna prezentacja dorobku twórczego nieżyjących artystów w celu uświadomienia mieszkańcom Gdańska dorobku rodzimej kultury. W ramach cyklu prezentowano już sylwetki następujących artystów: Wiesława Markowskiego, Romana Usarewicza, Maksymiliana Kasprowicza, Zdzisława Kałędkiwicza, Mieczysława Baryłki, Jerzego Zabłockiego, Bohdana Borowskiego, Kazimierza Śramkiewicza, Kazimierza Ostrowskiego, Marcina Duszeńki, Piotra Zajęckiego, Rajmunda Pietkiewicza, Zdzisława Walickiego, Zygmunta Karolaka, Stanisława Wójcika.

Bogdan Cierpisz urodził się w 1930 roku, od 1949 roku mieszkał w Gdańsku. Brał czynny udział w odbudowie zniszczonej podczas wojny starówki gdańskiej przy realizacji polichromii oraz sgraffito. W 1958 roku został członkiem Okręgu Gdańskiego ZPAP. Od 1957 do 1970 roku pracował w Studium Nauczycielskim w Gdańsku jako nauczyciel wychowania plastycznego, a w latach 1970–1994 jako nauczyciel akademicki przedmiotów plastycznych w Wyższym Studium Nauczycielskim, a następnie w Instytucie Pedagogiki i Psychologii Uniwersytetu Gdańskiego. Jego prace pokazywane były na wystawach indywidualnych i ponad 200 zbiorowych. Artysta często uczestniczył w plenerach i sympozjach malarskich. W latach 1975–1979 pełnił funkcję kierownika naukowego plenerów m.in. we Fromborku i Władysławowie. Był wielokrotnie nagradzany i odznaczony za działalność pedagogiczną i plastyczną. Odszedł przedwcześnie w 1994 roku. Zapamiętany został jako ciepły, uczynny, życzliwy, chętny do pomocy człowiek.

Dzieła malarskie Bogdana Cierpisza znajdują się w zbiorach muzealnych Muzeum Morskiego w Gdyni, Muzeum im. Mikołaja Kopernika we Fromborku oraz Muzeum Ziemi Elbląskiej w Elblągu. Jak pisała Elżbieta Topolnicka, historyk sztuki i kustosz Muzeum Mikołaja Kopernika we Fromborku: *Bogdan Cierpisz jest reprezentantem gdańskiego środowiska artystycznego. Rezygnując z kaprysów mody, maluje realistyczne krajobrazy wiejskie i widoki miast, poszukując uparcie samodzielnej drogi twórczej. Nie podchodzi do natury niewolniczo – jej wizje przeobraża w sposób żywiołowy. Daleki rodowód tego malarstwa możemy odnaleźć w pejzażach Cezanne'a, lecz tu daje się zauważyć większy dystans do świata zewnętrznego. Szczególnie cechy obrazów Cierpisza to szorstkość powierzchni i koloryt utrzymany w monochromatycznej gamie szarości z przedylekacją do barw ciemnych, przetrawionych, do złamanych zieleni pól i czerwieni dachów. Konsekwentna surowość formy i powaga matowych szarości i błękitów nie odstraszą widza, dzieła te są bowiem subtelne i delikatne w nastroju, widać, że tworzył je artysta wrażliwy na kolor i materię malarską.*

Bogdan Cierpisz, *Lato*, olej na płótnie, 60x75 cm, 1991, fot. z archiwum rodzinnego artysty

Bogdan Cierpisz, *Gdańsk*, olej na płótnie, 65x73 cm, 1978, fot. z archiwum rodzinnego artysty

Bogdan Cierpisz, *Kazimierz nad Wisłą*, olej na płótnie, 65x73 cm, 1975, fot. z archiwum rodzinnego artysty

Bogdan Cierpisz, *Corrida*, olej na płótnie, 80x100 cm, lata 80., fot. z archiwum rodzinnego artysty

Bogdan Cierpisz, *Burza morską*, akryl na płótnie, 65x100 cm, 1977, fot. z archiwum rodzinnego artysty

Okręg Gdański

Jubileusz 50-lecia pracy artystycznej Stanisława Olesiejuka

W dniach 19 października – 9 listopada 2020 roku w Galerii ZPAP przy ulicy Mariackiej w Gdańsku odbyła się wystawa jubileuszowa Stanisława Olesiejuka. Z okazji jubileuszu 50-lecia pracy artystycznej artysta został wyróżniony Nagrodą Prezydenta Miasta Gdańska w Dziedzinie Kultury.

Stanisław Olesiejuk ukończył Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych im. C.K. Norwida (1976) i Instytut Wychowania Artystycznego Uniwersytetu Marii Skłodowskiej-Curie w Lublinie (1980). Jest uczniem Ryszarda Winiarskiego, Koji Kamoji, Maksymiliana Snocha, Bogumiła Zagajewskiego. Dyplom otrzymał w pracowni malarstwa sztalugowego prof. Mariana Stelmasika. Należy do Okręgu Gdańskiego ZPAP, Związku Polskich Artystów Malarzy i Grafików, Gdańskiego Towarzystwa Przyjaciół Sztuki, Stowarzyszenia Pastelistów Polskich, Polskiego Stowarzyszenia Edukacji Plastycznej.

Artysta specjalizuje się w malarstwie sztalugowym olejnym, pastelu, gwaszu, rysunku i grafice warsztatowej. Uprawia malarstwo inspirowane sztuką starożytną i ezoteryką. Realizuje się w formach abstrakcji konstruktywistycznej i syntetycznej. Jest malarzem abstrakcjonistą o ogromnej świadomości formy i koloru. Tworzy obrazy pełne intelektualnej i duchowej głębi, realizując tym samym swoje zamiłowanie do lapidarności wypowiedzi artystycznej. Sztuka pasjonowała go od zawsze, czego dowodem był wybór ścieżki edukacyjnej i zawodowej. Malarz i grafik pozostaje niezwykle aktywnym zawodowo człowiekiem, prowadzi działalność na polu edukacyjnym, medialnym, filozoficznym. Zrealizowanie przez artystę 80 wystaw indywidualnych oraz czynny udział w ponad 200 wystawach zbiorowych dowodzi, jak ogromnym potencjałem twórczym dysponuje.

Stanisław Olesiejuk,
cykl *Translokacje*,
rysunek, 70x100 cm,
fot. z archiwum Okręgu
Gdańskiego ZPAP

Stanisław Olesiejuk,
cykl *Translokacje*,
rysunek, 70x100 cm,
fot. z archiwum Okręgu
Gdańskiego ZPAP

Stanisław Olesiejuk,
cykl *Translokacje*,
rysunek, 70x100 cm,
fot. z archiwum Okręgu
Gdańskiego ZPAP

Stanisław Olesiejuk, cykl
Translokacje, rysunek,
70x100, fot. z archiwum
Okręgu Gdańskiego ZPAP

Stanisław Olesiejuk wraz z kuratorką Grażyną Tomaszewską-Sobko podczas otwarcia wystawy w Galerii ZPAP przy ulicy Mariackiej w Gdańsku, fot. z archiwum Okręgu Gdańskiego ZPAP

Okręg Gliwicko-Zabrzański

Plener Moje Miasto – Gliwice 2020

Panująca obecnie pandemia pokrzyżowała szczegółowe plany wystaw na rok 2020, ale udało nam się zrealizować XI Międzynarodowy Plener Malarski *Moje Miasto – Gliwice 2020*. Impreza stanowiła kontynuację plenerów poprzednich i odbyła się wyjątkowo we wrześniu 2020 roku z udziałem 19 artystów plastyków z Ukrainy, Białorusi, Irlandii, Libanu, Niemiec i Polski. Po raz pierwszy dołączyli artyści ze Stowarzyszenia Akwarelistów Polskich i Międzynarodowego Stowarzyszenia Wychowania przez Sztukę INSEA.

Plener, zorganizowany przez Okręg Gliwicko-Zabrzański ZPAP i Miasto Gliwice, które ten projekt każdego roku dofinansowuje, to nie tylko praca twórcza inspirowana miastem, ale również wycieczki, spotkania, rozmowy, wspólne posiłki, wzajemna życzliwość i chęć bycia razem. Patronat objęli prezydent Gliwic oraz prezes ZPAP.

Podsumowaniem była wystawa poplenerowa, na której zaprezentowaliśmy ponad 60 prac z malarstwa, (olej, akryl, akwarela), grafikę warsztatową (linoryt), grafikę komputerową oraz batik. Podczas wernisażu, na którym pojawili się m.in. prezydent miasta Adam Neumann, prezes ZPAP Janusz Janowski, sponsorzy, uczestnicy pleneru, zaproszeni goście i mieszkańcy miasta, wręczono uroczyste nagrody. Nagrodę Prezydenta Miasta otrzymała Joanna Bożek za zestaw akwarel o Gliwicach. Nagrodę Prezesa ZPAP Krzysztof Rumin za linoryt *Gracje w palmiarni*. Nagrodę Prezesa Okręgu Gliwicko-Zabrzańskiego Adam Papke za cykl akwarel o Gliwicach. Wyróżnienie Prezesa Okręgu Gliwicko-Zabrzańskiego Agnieszka Chrzanowska-Małys za dyptyk *Struktura zabudowy* (olej, płótno). Nagrodę Parku Naukowo-Technologicznego Technopark Gliwice Agnieszka Pluszczewicz za obraz olejny *Radiostacja*. Wyróżnienie Firmy Siatex z Żernicy Helena Szuba za batik *Wójtowa wieś*. Ponadto do zbiorów Sztuki Współczesnej Muzeum w Gliwicach wybrano prace: Marty Zajączyńskiej-Kowalskiej – tryptyk z cyklu *Mury* (akryl, płótno) oraz Agnieszki Pluszczewicz *Radiostacja* (olej, płótno).

Anna Zawisza-Kubicka

Otwarcie pleneru, fot. A. Witwicki

Wernisaż wystawy poplenerowej, fot. Zdzisław Daniec

Moje miasto – fragment ekspozycji poplenerowej, fot. Zdzisław Daniec

Moje miasto – fragment ekspozycji poplenerowej, fot. Zdzisław Daniec

Okręg Kielecki

Kwiaty. Obrazy wanitatywne... – ostatnia wystawa Kazimierza Kieliana

24 października 2019 roku w galerii Tycjan Oddziału Kieleckiego ZPAP odbył się wernisaż wystawy malarstwa Kazimierza Kieliana *Kwiaty – obrazy wanitatywne...*, stanowiącej jednocześnie podsumowanie 35-lecia działalności twórczej artysty oraz 35-lecia jego działalności w Oddziale Kieleckim ZPAP. Niestety, szybko okazało się, że była to także ostatnia wystawa Kazimierza Kieliana.

Artysta urodził się 14 maja 1958 roku w Jędrzejowie. Studiował na Wydziale Wzornictwa Przemysłowego i Wydziale Malarstwa krakowskiej ASP. W 1983 roku uzyskał dyplom Wydziału Malarstwa w pracowni prof. Włodzimierza Buczka. Od 1987 roku do samego końca był dyplomowanym nauczycielem rysunku i malarstwa w Zespole Państwowych Szkół Plastycznych im. Józefa Szermentowskiego w Kielcach. W roku 1984 oraz w 1986 był stypendystą Ministra Kultury i Sztuki, w 1997 roku został odznaczony przez ministra kultury i sztuki Odznaką Zasłużonego Działacza Kultury, w 2007 roku został laureatem Nagrody Prezydenta Miasta Kielce za osiągnięcia w dziedzinie twórczości artystycznej, upowszechniania i ochrony kultury. Zajmował się malarstwem, rysunkiem, grafiką, fotografią oraz dydaktyką artystyczną. Przez 35 lat należał do Okręgu Kieleckiego ZPAP.

W tekście do towarzyszącego ekspozycji wydawnictwa kuratorka wystawy, a także była uczennica artysty dr Karolina Kozieł napisała: *Cykl „Kwiaty. Obrazy wanitatywne...” jest połączeniem dwóch tendencji malarzkich artysty: malarstwa hiperrealistycznego oraz malarstwa abstrakcji organicznej. Motywy kwiatów oraz owadów możemy odnaleźć również we wcześniejszych cyklach pejzażowych, podobnie jak charakterystyczne, rytmiczne plamy o kontrastowej kolorystyce. Obrazy Kazimierza Witolda Kieliana zebrane na wystawie „Kwiaty. Obrazy wanitatywne...” mają nam przypominać, że radość życia to tylko ulotna, przemijająca niezwykle szybko chwila. Pomimo bogatej gamy kolorystycznej, złoceń, świetlistości, ciepła, odczuwanych pozytywnych emocji, mamy świadomość, że wśród bujnie rozkwitłej przyrody znajdziemy także uschłe kwiaty, martwe gałązki, które przypominają o ulotności i kruchości naszego życia...*

Kazimierz Kielian zmarł 27 grudnia 2019 roku w Kielcach, 3 stycznia 2020 roku został pochowany w rodzinnym Jędrzejowie.

Rafał Urbański

e-Biuletyn ZPAP

Karolina Kozieł, Kazimierz Kielian, prezes Okręgu Kieleckiego ZPAP Rafał-Urbański, fot. z archiwum Okręgu Kieleckiego ZPAP

Kazimierz Kielian, fot. z archiwum Okręgu Kieleckiego ZPAP

Wernisaż wystawy Kazimierza Kieliana, fot. z archiwum Okręgu Kieleckiego ZPAP

Wernisaż wystawy Kazimierza Kieliana, fot. z archiwum Okręgu Kieleckiego ZPAP

Okręg Kielecki

Przełom 2019 i 2020 roku w Kielcach

Przed lockdownem z marca 2020 roku galeria Tycjan Okręgu Kieleckiego ZPAP realizowała bieżące plany wystawiennicze, miała także zaplanowane kolejne miesiące. Wielu artystów chciało skorzystać z możliwości pokazania swoich prac w zmodernizowanych wnętrzach galerii i wydawało się, że rok 2020 będzie najlepszym na przestrzeni ostatnich paru lat.

Rok 2019 Galeria zamknęła trzema wystawami: Marii Maryli Wierzbowskiej *Pejzaże wewnętrzne*, Macieja Zdanowicza *Immersje. Obrazy czasu postprawdy* i Oliwii Hildebrandt *Czasoprzestrzeń kamieni*. Pierwsza – ukazująca tradycyjne podejście do malarstwa, liryczna, wręcz poetycka, druga – eksperymentalna, z wykorzystaniem technik cyfrowych, której tematem była treść telewizyjnych komunikatów, trzecia była połączeniem tradycji i nowoczesności, w której artystka wykorzystała tradycyjne techniki malarskie zderzające je z malarstwem cyfrowym.

W styczniu 2020 roku w kieleckim BWA odbyła się cykliczna wystawa *Kapitał Sztuki – Suplement 2019*, symbolicznie zamykająca kolejny rok działalności Okręgu Kieleckiego ZPAP i pozostałych świętokrzyskich związków twórczych. ZPAP reprezentowało ponad trzydziestu artystów (także zaproszonych): Małgorzata Bielecka, Joanna Biskup-Brykczyńska, Ewa Bujak, Katarzyna Dziwińska-Lesińska, Lucyna Gozdek, Oliwia Hildebrandt, Kazimierz Kołomyja Run, Joanna Korczyńska, Karolina Magdalena Koziół, Paweł Liszewski, Tamara Maj, Sławomir Micek, Józef Grzegorz Michałek, Leszek Niciński, Aleksandra Potocka-Kuc, Bogdan Ptak, Katrina Sadrak, Zbigniew Skirmuntt, Iwona Stachura, Zdzisław Surowiec, Agata Suszczyńska, Władysław Szczepański, Teresa Anna Ślusarek, Stanisław Świeca, Małgorzata Świeca-Dzierżak, Piotr Urbanek, Rafał Urbański, Maria Maryla Wierzbowska, Ewa Wiśniewska-Zduniak, Urszula Wolka, Angelika Zając, Katarzyna Zioliowicz.

Ostatnie trzy wystawy odbyły się w lutym i marcu. Artyści Grzegorz Sidel, Katarzyna Zioliowicz i Przemysław Suliga zaprezentowali swoje prace jeszcze przed licznie zgromadzoną publicznością. Grzegorz Sidel przedstawił świetne fotograficzne krajobrazy inspirowane dokonaniem artystów fotografików z kieleckiej szkoły krajobrazu. Katarzyna Zioliowicz zaprezentowała eksperymentalne rysunki, za które ostatnio otrzymywała nagrody w konkursach krajowych i zagranicznych. Przemysław Suliga, artysta posługujący się językiem geometrii, przedstawił swoje eksperymentalne, syntetyczne obrazy. Marcowa wystawa była ostatnią, po której Galeria Tycjan zamarła na długie miesiące, aż do września. Próba powrotu do normalności okazała się bardzo trudna, listopad 2020 roku ponownie przyniósł obostrzenia i zamknięcie galerii sztuki.

Rafał Urbański

Wernisaż wystawy Katarzyny Zioliowicz,
fot. z archiwum Okręgu Kieleckiego ZPAP

Wernisaż wystawy Marii Maryli Wierzbowskiej,
fot. z archiwum Okręgu Kieleckiego ZPAP

Wernisaż wystawy Macieja Zdanowicza,
fot. z archiwum Okręgu Kieleckiego ZPAP

Wernisaż wystawy Oliwii Hildebrandt,
fot. z archiwum Okręgu Kieleckiego ZPAP

Wernisaż wystawy Grzegorza Sidla, fot. z archiwum Okręgu Kieleckiego ZPAP

Okręg Kielecki

Separacja kolorów

– jesienne prezentacje sztuki

1 września 2020 w galerii Tycjan Oddziału Kieleckiego ZPAP miał miejsce wernisaż pierwszej wystawy z cyklu *Separacja kolorów – jesienne prezentacje sztuki*. Projekt został dofinansowany ze środków prezydenta Kielc Bogdana Wenty, a Urząd Miasta Kielce został współorganizatorem wydarzenia. Cykl składał się z pięciu wystaw prezentowanych co dwa tygodnie, od września do listopada 2020 roku.

W pierwszej odsłonie zaprezentowane zostały prace studentów Instytutu Sztuk Wizualnych Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach: Anny Kalety, Marcina Kłaka, Martyny Kmiecik, Kamili Kościańskiej, Malwiny Kozieł, Martyny Kozłowskiej, Agnieszki Łońskiej i Katarzyna Żugaj. Do wystawy została wydana bezpłatna broszura, a na Facebooku Okręgu Kieleckiego ZPAP została udostępniona relacja wideo z tego wydarzenia. Studenci ISW UJK mieli okazję zaprezentować w galerii swoje prace, które powstały podczas trzymiesięcznego lockdownu kieleckiej uczelni. Drugą wystawą cyklu była prezentacja prac kieleckiej artystki związanej z lokalnym Okręgiem ZPAP Iwony Stachury pt. *Dziecko kwiat*. Artystka zaprezentowała kwiatowe formy przestrzenne wykonane w technice papier mâché oraz obrazy w technice akrylowej, także z motywami kwiatowymi. Kolejną odsłoną cyklu była wystawa *Animals* Zbigniewa Porębskiego, na której artysta, od wielu lat związany jest kielecką delegaturą Polskiego Stowarzyszenia Edukacji Plastycznej, zaprezentował serię obrazów o tematyce ekologicznej wykonanych w technice akrylu.

Wernisaż wystawy *Dziecko kwiat* Iwony Stachury, fot. z archiwum Okręgu Kieleckiego ZPAP

Waldemar Kozub podczas wernisażu wystawy swoich prac, fot. z archiwum Okręgu Kieleckiego ZPAP

Wystawa studentów Instytutu Sztuk Wizualnych Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach, fot. z archiwum Okręgu Kieleckiego ZPAP

Czwartym artystą prezentującym serię fotograficznych prac był Waldemar Kozub, malarz, grafik, fotografik związany z Okręgiem Kieleckim ZPAF, wykładowca Politechniki Świętokrzyskiej i były wykładowca Instytutu Sztuk Wizualnych w Kielcach. Ostatnią wystawą cyklu była wystawa Katriiny Sadrak, artystki związanej z Okręgiem Kieleckim ZPAP. Wystawa *Beyond* była także pierwszą wystawą indywidualną prezentowaną w rodzinnym mieście, do tej pory artystka prezentowała swoje prace głównie za granicą. Głównym tematem jej malarstwa jest wszechświat.

W niedalekiej przyszłości planowana jest druga edycja projektu *Separacja kolorów* z równie interesującymi wystawami. Mimo pandemii udało się zrealizować wszystkie zaplanowane prezentacje, a publiczność pomimo trudnej sytuacji związanej z obostrzeniami dopisała.

Rafał Urbański

Wystawa *Beyond* Katriiny Sadrak, fot. z archiwum Okręgu Kieleckiego ZPAP

Wernisaż wystawy *Animals* Zbigniewa Porębskiego, fot. z archiwum Okręgu Kieleckiego ZPAP

Okręg Krakowski

Grafika i Czas VI. Forma i Rytm

W dniach 17–30 września 2020 roku w Galerii Pryzmat prezentowana była wystawa prac ze zbiorów graficznych Okręgu Krakowskiego ZPAP. Związkowa kolekcja grafik, powstająca od roku 1958 z inicjatywy prof. Witolda Skulicza, liczy obecnie ponad trzy tysiące prac. Tegoroczna wystawa była już szóstą dającą możliwość poznania części zbioru, pierwsza odbyła się w roku 2011 z okazji obchodów jubileuszu 100-lecia ZPAP.

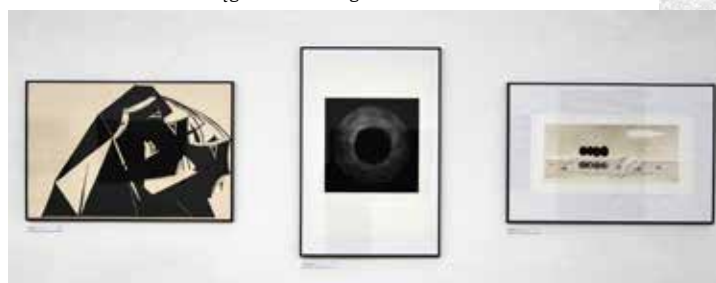
Jak napisała w katalogu wystawy kurator Ewa Gołogórska-Kucia: *Kolekcja ta, budując się od lat pięćdziesiątych XX wieku, staje się już historycznym dokumentem stylu i tendencji pojawiających się we współczesnej grafice. Kolejna odsłona spojrzeń, interpretacji i pragnień opisanego świata. Świat jest jeden, ale dla każdego z nas inny i to właśnie tu się pojawia. O tym samym można różnie opowiadać, inaczej oglądać i widzieć, bo i różne są epoki, lata, pokolenia i artyści, których prace tu przedstawiamy, ale drąży nas to samo: jak pokazać to co nas gnębi, nurtuje, zaciekawia.*

Artyści doświadczają świata. Świata, który wie o nich wszystko, który ich posiada, ale tylko czasem coś ujawnia. Państwo, widzowie pojawiając się wobec tych prac widzicie dzieła określone, może skończone i widzicie świat, w którym wszyscy jesteśmy, a on znowu jawi się inaczej. To, co tu prezentujemy, nie jest o czymś, to samo w sobie jest czymś, jest częścią naszego świata.

Proj. Michał Jandura

Fragment wystawy z cyklu *Grafika i Czas* (odsłona szósta, rok 2020), *Forma i rytm*. Prace ze zbiorów graficznych ZPAP Okręgu Krakowskiego, fot. z archiwum ZPAP Okręgu Krakowskiego

Okręg Krakowski

20. Jubileuszowa Nagroda im. Witolda Wojtkiewicza 2020

Prof. Henryk Ożóg

Galeria Pryzmat, fragment wystawy *Czerń i biel – kolor i z powrotem*, fot. Piotr Szczur

Galeria Pryzmat, fragment wystawy *Czerń i biel – kolor i z powrotem*, fot. Piotr Szczur

Jubileuszowa, dwudziesta edycja Nagrody im. Witolda Wojtkiewicza przypadła w tym roku w udziale artyście grafikowi i malarzowi, profesorowi **Henrykowi Ożogowi**. Stało się to za sprawą wystawy prac graficznych laureata pt. *Kompilacje*, która odbyła się w Jan Fejkiel Gallery w październiku 2019 roku i zyskała najwyższe uznanie jurorów obecnej edycji konkursu. Laur zwycięstwa został wręczony artyście 15 grudnia 2020 roku, podczas specjalnie na tę okazję przygotowanego pokazu w Galerii Pryzmat OK ZPAP, zatytułowanego *Czerń i biel – kolor i z powrotem*.

Jubileusz, jaki w tym roku obchodzimy, jest ważny, gdyż jako pierwsi w Krakowie podjęliśmy się nagradzania wybitnych zjawisk sztuki współczesnej, które zasługują na szczególne uznanie i popularyzację w społeczeństwie. Organizowany corocznie konkurs stał się stałym punktem w kalendarzu imprez kulturalnych miasta, ciesząc się z roku na rok coraz większym prestiżem oraz wydarzeniem wyczekiwany zarówno przez samych artystów, jak odbiorców i sympatyków sztuki.

Nagroda im. Witolda Wojtkiewicza została powołana do życia w 1997 roku przez Zarząd Okręgu Krakowskiego ZPAP.

Doczekała się wspaniałych laureatów, z których każdy charakteryzował się wybitną osobowością twórczą, bogatym dorobkiem artystycznym i wypracowanym oraz rozpoznawalnym językiem kreacji. Docenianymi przez jury elementami twórczości laureatów są między innymi wątki egzystencjalnego i ponadczasowego rozumienia współczesnych zjawisk i rzeczy, pewna forma uniwersalizmu charakterystycznego dla rzeczywistości, w jakiej żyjemy, oryginalny sposób wizualizacji swych dzieł. Nagroda przyznawana jest za najlepszą wystawę malarstwa, grafiki lub rysunku, jaka miała miejsce w Krakowie w czasie jej kolejnej edycji. Konkurencja jest olbrzymia, ponieważ miasto takie jak Kraków oferuje dziesiątki wystawienniczych propozycji, prezentowanych zarówno w przestronnych salach muzeów, jak i niewielkich, prywatnych galeriach sztuki.

O walorach dorobku Henryka Ożoga można pisać wiele. Jest on bardzo obszerny, wart szczególnej uwagi i analizy. Artysta tworzy nieprzerwanie od dnia ukończenia studiów na Wydziale Grafiki krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych, czyli od ponad 40 lat. W jego twórczości, obok malarstwa, do-

Galeria Pryzmat, fragment wystawy *Czerń i biel – kolor i z powrotem*, fot. Piotr Szczur

Henryk Ożóg, *Pies*, akwaforta, akwatinta, 65x100 cm, 1991, fot. z archiwum Okręgu Krakowskiego ZPAP

Henryk Ożóg, *GPS III*, sucha igła, mezzotinta, korund, 70x100 cm, 2020, fot. z archiwum Okręgu Krakowskiego ZPAP

minuje grafika, w której po mistrzowsku opanowany warsztat widoczny jest w niezmiernej łatwości poruszania się w jego tajnikach, co przekłada się na zaskakujące efekty wizualne i formalne, wyrazistość koloru, intrygujące przejścia tonalne, niuanse barwne... Artysta ma duszę malarza o pełnym wyczućiu, zrozumieniu i znajomości malarskich zawłości, dlatego jego grafiki są niczym obrazy, z doskonale zakomponowaną, dynamiczną przestrzenią, lekkością przenikających się lub mocno zaakcentowanych elementów i ekspresyjnym, świadomie kontrolowanym gestem. Zarówno owe grafiki, jak i obrazy zawsze stanowią jakąś metaforyczną opowieść rozpiętą pomiędzy napięciami w zatrzymanych kadrach prezentowanych wydarzeń a intelektualnym przekazem, zarejestrowanym wrażliwym okiem bacznego obserwatora.

Profesor Andrzej Pitch napisał: *Źródłem inspiracji, a także przedmiotem refleksji jest najogólniej obszar kultury cywilizacji, związany z kręgiem zjawisk wizualnych, rodzajem współczesnej ikonosfery. (...) Swoistym fenomenem tej sztuki jest umiejętność tworzenia z rozspanych, zdeintegrowanych elementów obrazu, nowych, spójnych wyrazowo całości, a owa sprzecz-*

ność staje się często źródłem silnie ekspresyjnego czy nawet dramatycznego oddziaływania.

Henryk Ożóg to człowiek współczesnego świata, w którym przyszło mu żyć i tworzyć. Wnikliwie więc ten świat obserwuje i komentuje, wyłapując charakterystyczne cechy zagrożeń, obowiązujących standardów życia, ludzkich zachowań i zawłości różnorodnych relacji. Dociekliwie drąży jego istotę, właściwości cywilizacyjne, tendencje w światowej sztuce XX wieku, miejsce oraz rolę w nim człowieka. Łącząc figurację z elementami nieprzedstawiającymi, przenosi nas w przestrzenie swych spostrzeżeń, przetworzonych przez żywą wyobraźnię, sprawną rękę i krytyczne oko. Jest w pracach artysty mądrość wyrażana poprzez subiektywną interpretację zdarzeń, ale jakże trafnie opisującą obiektywną o nich prawdę. Artysta zaprasza nas do wędrówki poprzez labirynty bytu, istnienia, przyczynowości i konieczności zdarzeń, których jednoznaczna aura wizualizacji przesiąknięta jest silnymi pokładami emocjonalności i wrażliwości.

Joanna Warchoł
prezes ZPAP Okręgu Krakowskiego

Okręg Krakowski

„Artyści dla Artystów 3” aukcja dzieł sztuki – charytatywna pomoc dla artystów

Licytatorzy - Wojciech Śladowski i Rafał Zawierucha

Plakat aukcyjny. Projekt Piotr Szczer, grafika autorstwa Moniki Palki

Fragment wystawy przedaukcyjnej w Galerii Pryzmat. Fot. Joanna Warchol

Fragment wystawy przedaukcyjnej w Galerii Pryzmat. Fot. Joanna Warchol

Organizator:

Związek Polskich Artystów Plastyków Okręg Krakowski

Miejsce:- Galeria Pryzmat, Dom Plastyków, 31-139 Kraków,
ul. Łobzowska 3

- Internetowe portale aukcyjne: Artinfo.pl, OneBid

Wystawa przedaukcyjna:

Galeria Pryzmat, 5-7 listopada 2020

Termin licytacji:

- Galeria Pryzmat – 8 listopada (niedziela) 2020, godz. 15.00

- Internetowe portale aukcyjne – 8 listopada 2020, godz. 15.00

Rozpoczęcie licytacji na portalach aukcyjnych: 28 października 2020

Prowadzący aukcję w Galerii Pryzmat:

Wojciech Śladowski – Polski Dom Aukcyjny

Rafał Zawierucha – aktor

„Artyści dla Artystów 3” to aukcja charytatywna dzieł sztuki współczesnych, krakowskich artystów, z której dochód został przeznaczony na zasilenie Funduszu Socjalnego ZPAP Okręgu Krakowskiego. Dzięki tym pieniądzą, możliwe będzie udzielanie pomocy artystom potrzebującym wsparcia finansowego ze względu na stan zdrowia, brak środków do życia lub przypadki losowe. Pomoc ta odbywa się poprzez przyznawanie artystom nieoprocentowanych pożyczek i bezzwrotnych zapomóg.

Jako stowarzyszenie twórcze, posiadające w swym statucie zapis o pomocy socjalnej dla artystów, Krakowski Okręg ZPAP realizuje to zobowiązanie od wielu lat. Poprzednie tego typu aukcje odbyły się 2004 i 2010 roku, lecz zebrane wówczas środki sukcesywnie wyczerpywały się, więc zorganizowanie kolejnej aukcji, nawet w tak trudnym czasie jak obecny, okazało się konieczne.

Okres pandemii spowodował, że bardzo wielu twórców sztuk pięknych znalazło się w wyjątkowo trudnej sytuacji materialnej. Dotyczy to głównie tych, którzy nie posiadają stałego zatrudnienia i utrzymują się wyłącznie ze zleceń

Fragment wystawy przedaukcyjnej w Galerii Pryzmat. Fot. Małgorzata Bundzewicz

Fragment wystawy przedaukcyjnej w Galerii Pryzmat.
Fot. Małgorzata Bundzewicz

i umów o dzieło oraz artystów starszego pokolenia żyjących z rent i emerytur. Polski system prawny nie przewiduje stałego wsparcia socjalnego dla artystów, tak więc nasza aktywność na tym polu jest szczególnie ważna.

Artyści sztuk pięknych, którzy tworzą polską kulturę, wpływają na kształt współczesnej sztuki, promują Miasto Kraków i zawsze bardzo chętnie zasilają swymi dziełami wszystkie odbywające się aukcje charytatywne, teraz sami potrzebowali wsparcia i pomocy.

Niezmiernie budujące jest to, że krakowscy twórcy na wezwanie apelem o przekazanie prac na ten szczytny cel, zareagowali niezmiernie entuzjastycznie i na aukcję wpłynęły aż 292 dzieła! Niektórzy twórcy ofiarowali nawet po kilka prac. Świadczy to o wielkiej solidarności naszego środowiska, empatii i głębokim zrozumieniu problemów swych koleżanek i kolegów. Wiele prac przekazali również spadkobiercy nieżyjących artystów i kolekcjonerzy sztuki.

Sami, jako Zarząd ZPAP Okręgu Krakowskiego, nie byłibyśmy w stanie zorganizować tak wielkiego przedsięwzięcia,

Fragment wystawy przedaukcyjnej w Galerii Pryzmat.
Fot. Małgorzata Bundzewicz

zwłaszcza w czasie trwającej wciąż pandemii coronawirusa Covid-19 i jej jesienno-zimowego zasilenia, które spowodowało, że Kraków w październiku br. znalazł się najpierw w żółtej, a potem w czerwonej strefie zagrożenia. Dlatego wszystkim osobom, pomagającym przy organizacji aukcji, należą szczególne podziękowania za bezinteresowną, charytatywną pomoc i pracę! Są nimi:

Aukcja przeprowadzana przez portale internetowe z bezpośrednią transmisją, trwała prawie 6 godzin. Wylicytowanych zostało ok. 80% prac malarskich, graficznych, rzeźbiarskich, fotograficznych i rysunkowych. Okazała się ogromnym sukcesem, dzięki któremu, związkowy Fundusz Socjalny został pokaźnie zasilony, a nasi artyści będą mogli przez kilkanaście lat otrzymywać niezbędne, finansowe wsparcie!

Kraków, 11.11.2020

Joanna Warchoń
Prezes ZPAP OK

Okręg Krakowski

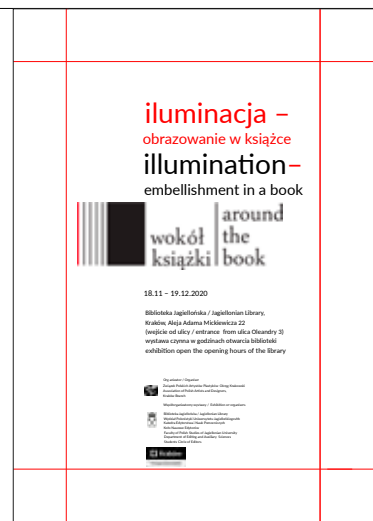
Iluminacje – obrazowanie w książce z cyklu: Wokół książki

Galeria Biblioteki Uniwersytetu Jagiellońskiego

18.11 – 31.01. 2021

Biblia Latina cum prologis,
Czechy, ok. 1370

Plakat wystawy. Proj. Teresa B. Frodyma

Fragmenty ekspozycji w Galerii Biblioteki Jagiellońskiej w Krakowie. Fot. Mariusz Paluch

Kurator: Teresa B. Frodyma

Uczestnicy: Grzegorz Banaszekiewicz, Iwo Birkenmajer, Wojciech Cwiertniewicz, Teresa B. Frodyma, Urszula Gawron, Piotr Górniewicz, Marta Hübner, Alina Kalczyńska, Małgorzata Macharska- Warzecha, Barbara Maroń, Zbigniew Nowak, Paweł Olchawa, Monika Pałka, Rafał Pytel, Brygida Serafin, Anna Siek, Iwona Siwek-Front, Mira Skoczek-Wojnicka, Stanisław Stach, Anna Śliwińska, Marta Wakuła-Mac, Joanna Warchoń, Paweł Warchoń, Marlena Wojnicz, Sabina Woźnica, Ewa Zawadzka, Beata Zuba-Palichleb

Link do otwarcia i ekspozycji wystawy
Iluminacje - obrazowanie w książce
z cyklu: *Wokół książki*

<https://wystawy.bj.uj.edu.pl/iluminacja>

W kręgu Iluminacji...

Zarząd Związku Polskich Artystów Plastyków Okręgu Krakowskiego po raz kolejny zorganizował wystawę z cyklu „**Wokół książki**”, której tegorocznym hasłem jest „**Iluminacja – obrazowanie w książce**”. Wystawa odbywa się do końca stycznia 2021 roku, jak zazwyczaj, w Bibliotece Jagiellońskiej UJ – miejscu najbardziej odpowiednim do prezentowania wszystkiego, co z problemami książki i edytorstwa jest związane.

Jej pomysłodawczyni i kuratorka – dr hab. Teresa B. Frodyma, niestrudzenie dba o to, by przybliżyć i upowszechnić odbiorcom problemy, jakie z tą istniejącą od zarania wieków formą słowa pisanego są związane oraz promować współczesnych artystów, którzy w różny plastycznie i projektowo sposób, wypowiadają się w dyscyplinach twórczości związanych z wydawnictwami książkowymi.

Iluminowanie, czyli ozdabianie książek rękopiśmiennych tradycją swą sięga czasów średniowiecza. To stosowany wówczas sposób ręcznego upiększania książek, dokumentów,

Fragmety ekspozycji w Galerii Biblioteki Jagiellońskiej w Krakowie. Fot. Mariusz Paluch

manuskryptów i inkubałów, nadający im rangę dzieła sztuki. Obok kunsztownie kaligrafowanego tekstu pojawiały się więc ozdobne linie, inicjały, rysunki, malarskie miniatury, zagospodarowane dekoracyjnie marginesy, barwione pergamiны i dużo złotych elementów. Wszystko wykonywane ręcznie przez skrupulatnych i niezmiernie uzdolnionych mnichów, których status społeczny sprowadzał do rangi rzemieślników.

Zwyczaj ilustrowania książek stosowany jest również we współczesnym edytorstwie, zwłaszcza w tzw. książce artystycznej. Oczywiście w zupełnie inny sposób, dostosowany do obecnie panującej estetyki, możliwości technicznych i materiałowych raz licznego nakładu.

Zaproszeni przez kuratorkę do udziału w wystawie artyści, mieli za zadanie zaprezentowanie swego postrzegania i rozumienia zasad książkowego zdobnictwa, który jest ich indywidualnym językiem artystycznych wypowiedzi, łączącym w sobie ideę i podstawowe zasady własnej, wypracowanej kreacji. Zestawienie tych prac z oryginalnymi, średniowiecznymi księgami zachowanymi w zbiorach Biblioteki Jagiellońskiej jest ciekawym zderzeniem i porównaniem twórczej myśli artystów, których życie i działalność dzielą setki lat dziejów historycznych i związanych z nimi dziejów istnienia i przeobrażeń książki...

Kraków, 07.09.2020

Joanna Warchoń
Prezes ZPAP OK
Wstęp do katalogu wystawy.

Okręg Krakowski

Art Meeting Tomaszowice 2020. Wieża Babel

10. Jubileuszowa wystawa

Od 29 października do 30 listopada 2020 roku w galerii Panorama w Dworze Tomaszowice prezentowana była dziesiąta – jubileuszowa wystawa malarstwa, grafiki, rysunków, fotografii artystów członków Okręgu Krakowskiego ZPAP, której temat brzmiał: *Wieża Babel*.

Temat nawiązuje do obrazu *Wieża Babel*, namalowanego w 1563 roku przez Pietera Bruegla Starszego – niderlandzkiego malarza, jednego z głównych przedstawicieli północnego renesansu. Wieża Babel jest popularnym tematem ikonograficznym. W różnym okresie historycznym powstało około 300 obrazów, grafik i rysunków poświęconych jej budowaniu i symbolicznej jedności budowniczych oraz ich poświęceniu, zorganizowaniu, a potem zaprzepaszczeniu całego wysiłku z powodu kłótni, zamieszania, niezrozumienia, różnorodności poglądów, zamętu, sytuacji chaosu i niemożności porozumienia się.

Ten właśnie motyw posługiwania się odrębnymi językami, w tym przypadku na płaszczyźnie sztuki, był pretekstem do zrealizowania projektu. Jego głównym założeniem było spotkanie twórców, którzy poprzez używanie różnorodnego artystycznego języka wspólnie taką wieżę-obraz-wystawę mieli zbudować. W tym znaczeniu wystawa jako symbol wspólnoty i solidarności miała łączyć, a nie dzielić.

Każdy z osiemnastu zaproszonych artystów zaprezentował się poprzez cykl prac będących artystyczną interpretacją tematu oraz poprzez „źródło” swych przemyśleń i rozważań, jakie poprzedziły powstanie dzieł. Mogły to być wszelkiego rodzaju notatki, zapiski, szkice, fotografie, reprodukcje dzieł mistrzów malarskich, ulubionych poetów i pisarzy. Te przemyślenia pojawiły się w katalogu wystawy, która okazała się bardzo interesująca i inspirująca.

Obrazy Małgorzaty Bundzewicz i Adama Małka, fot. Aleksander Mitka

Obrazy Małgorzaty Jenta-Dmitruk,
fot. Małgorzata Bundzewicz

Grafiki Wiesława Skibińskiego, obrazy Romualda Oramusa, rysunki Stanisława Tabisza, fot. Aleksander Mitka

Malarski tryptyk
Witolda Pazery,
fot. Małgorzata
Bundzewicz

Prace Jolanty
Czerneckiej,
fot. Aleksander Mitka

Okręg Łódzki

Łódź widok z okna

Widok z okna (lipiec 2019) to wystawa zbiorowa członków naszego okręgu w czasie wakacyjnym, lekkim i przyjemnym, kiedy życie wydaje się łatwiejsze, bo zostawiamy na później sprawy jeszcze niezalutwione. W zamian jesteśmy jakby w stanie szczególnej potrzeby absorbowania wrażeń pięknych i niezwykłych, które dają artyście szczególnie „paliwo” do dalszej pracy twórczej.

Widok z okna to widok na świat, który można odbierać w różny sposób – jest jak ekran kinowy, który ukazuje nam inną przestrzeń, gotowy obraz pobudzający zmysły wyobraźnię. Zależnie od tego, w jakiej znajdujemy się sytuacji, widok z okna może być parafrazą naszego życia, naszego statusu, otwierać przed nami przestrzeń nowych możliwości, uświadamiać istotę naszych marzeń, motywować do twórczości.

Obrazy inspirowane widokiem z okna zawsze prezentują jakiś symboliczny aspekt – przestrzeni poza czasem, niezależnej od naszego istnienia, transcendentnej od rzeczywistej przestrzeni, w której obserwator akurat się znajduje. Nie może to być więc zwykły widok czy pejzaż, ale obraz rzeczywistości jakby na nowo stworzonej.

Wykadrowany widok z okna jest niemal gotowym obrazem. Artysta odbiera jego walory jako potencjalny motyw i kompozycję do namalowania. Widok z okna zawsze więc jest interesujący i prowokuje malarski komentarz do rzeczywistości, ale jednocześnie powoduje uruchomienie wyobraźni i wspomnień, które czynią każdą taką wizję z okna oryginalną i niepowtarzalną., często zaskakująco nierzeczywistą.

Takie były obrazy prezentowane na wystawie – bardzo różnorodne stylistycznie i emocjonalnie. Tematycznie ukazujące różne aspekty rzeczywistości i także wyobrażeń o niej. Od symbolicznych swobodnych wizji, surrealistycznych kompozycji zatrzymanych w czasie, do abstrakcyjnych syntetycznych obrazów powstałych w bardzo przemyślanym akcie twórczym.

Wiceprezydent Łodzi Krzysztof Piątkowski rozmawia z prezes Okręgu Łódzkiego ZPAP Ewą Tamporek-Fukuoką, fot. z archiwum Okręgu Łódzkiego ZPAP

Wystwę otwiera prezes Okręgu Łódzkiego ZPAP Ewa Tamporek-Fukuoka, fot. Tadeusz Niemiec

Wystawa *Widok z okna*, fot. Ewa Tamporek-Fukuoka

Wystawa *Widok z okna*, fot. Ewa Tamporek-Fukuoka

Wystawa *Widok z okna*, fot. Ewa Tamporek-Fukuoka

Okręg Łódzki

Hiperreal

Fragmenty wystawy *Hiperreal*, fot. Ewa Tamporek-Fukuoka

Okręg Łódzki ZPAP i „Warsztat Artysty” – organizatorzy konkursu i wystawy pt. *Hiperreal* (sierpień 2019) – pragnęli powrócić do najlepszych tradycji rozwoju malarstwa światowego, wyrosłego na gruncie realistycznego przedstawiania otaczającego nas świata, opartego na uważnej obserwacji rzeczywistości i realnych doświadczeniach.

Kierunek ten, odwołujący się do wiernego odtwarzania rzeczywistości, wykorzystuje możliwości, jakie stworzyła nowoczesna technologia, aby ukazać rzeczywistość obiektywną, idealną, istniejącą niezależnie od niedoskonałej percepcji człowieka. Hiperrealizm nie ma na celu imitować fotograficznie rzeczywistości, ale raczej jest techniką malarską podkreślającą znaczenie detalu, strukturę budowy materii, piękna przedmiotów, ich powierzchnię i kształt zmieniające się pod wpływem oświetlenia, głębi koloru, wyszukanej formy, elegancji zjawisk, dbałość w oddawaniu szczegółów w świetle i w cieniu. Wymaga to nie tylko talentu, ale i wyjątkowych umiejętności warsztatowych, pracy i skupienia. Ważne są efekty światła, które ze zwykłych przedmiotów mogą uczynić interesujące zjawiska plastyczne; z pewnością za najważniejszy środek wyrazu można uznać wykorzystywanie efektów świetlnych – oświetlonych obiektów, jarzących się reklam, odbić lustrzanych, rozbłysków, które stanowią w ich kompozycjach

spoiwo rytmizujące całość, działające jako wysublimowana, zwielokrotniona wizja rzeczywistości, nabierając przez to szczególnych wartości, jako unikatowe zjawiska estetyczne.

Techniki hiperrealistyczne pozwalają też zwrócić uwagę na pewne szczegóły rzeczywistości, które zwykle uchodzą naszej percepcji, naturalnie pogłębia wrażliwość oglądania świata. Pokazały nowy, pełniejszy sposób odbierania i odczuwania rzeczywistości, wykorzystując zmysły w inny, świadomy sposób, aby doświadczyć zmysłami jak najwięcej jednocześnie.

Pomysł na wystawę *Hiperreal* nasi członkowie uznali za bardzo interesujący. To pożyteczna idea, dająca zawsze artystom sposobność do sprawdzenia swoich możliwości twórczych i zmierzenia się z wymagającym warsztatowym umiejętnością tematem. Wystawa odsłania kreatywne podejście współczesnych artystów do historycznego już kierunku w sztuce. Przedstawione w Galerii na Piętrze prace, starannie wybrane, ukazały więc całe spektrum możliwości wykorzystania hiperrealistycznych technik do zaprezentowania indywidualnego stylu malarskiego każdego artysty.

Ewa Tamporek-Fukuoka
prezes Okręgu Łódzkiego ZPAP

Okręg Łódzki

Malarstwo

Janusza Sękowskiego

Wernisaż Janusza „Johana” Sękowskiego „KLIMATY”

w Galerii ZPAP „Ira papiros”,
w dniu 4 września 2019 r. godz. 18:00,
ul. Piotrkowska 88 w Łodzi

Organizator: Okręg Łódzki Związku Polskich Artystów Plastyków (ZPAP) przy ul. Piotrkowskiej 88 w Łodzi. Patron: Miasto Łódź. Współorganizator: Stowarzyszenie „Ira papiros” przy ul. Piotrkowskiej 88 w Łodzi. Współorganizator: Stowarzyszenie „Ira papiros” przy ul. Piotrkowskiej 88 w Łodzi. Współorganizator: Stowarzyszenie „Ira papiros” przy ul. Piotrkowskiej 88 w Łodzi.

Wernisaż wystawy *Klimaty*, fot. z archiwum Okręgu Łódzkiego ZPAP

To był magiczny wieczór – pełen estetycznych przeżyć i atrakcji. Uczestnicy wernisażu (wrzesień 2019) na pewno odczuli ciepło i urok serdecznej atmosfery wypełniającej wnętrze Galerii na Piętrze. Na wystawie *Klimaty* zaprezentował swoje malarstwo Janusz Sękowski, absolwent Łódzkiej ASP, który zafascynował widzów swoją ciekawą artystyczną drogą i twórczą przemianą – od akademickiego realizmu do rozmachu abstrakcyjnych wizji swego świata wyobraźni.

Wernisaż uświetnił wykład dra Marka Łypa na temat psychologicznych aspektów obrazu na przykładzie wybranej pracy malarza. Kulminacyjnym punktem wieczoru stał się występ operowej divy Anny Zimmerman. Zachwycający koncert znanych arii i pieśni w wykonaniu artystki był niezapomnianym przeżyciem, dopełniającym artystyczną doskonałość tego wydarzenia.

Z pewnością radykalna zmiana artystycznego emplotu wiąże się u artysty z jego osobistym doświadczeniem ciężkiej choroby, która upośledza ciało, ale w zamian wyzwala wielki twórczy potencjał. Pokonanie choroby zawsze inicjuje nowy etap w życiu człowieka, który jest okazją do zmiany priorytetów i poglądów na świat. Artysta manifestuje tę przemianę w sposób dla siebie najbardziej oczywisty, entuzjastyczny a jednocześnie świadomy.

Radość z doświadczania istnienia i odnowy mentalnej spotęgowała u artysty energię twórczą, która zaowocowała nowym cyklem malarstwa, całkiem odmiennego od poprzednich prac. Nastąpił nagły przeskok stylistyczny, który zaskakuje: przedtem uwaga artysty koncentrowała się głównie na człowieku, jego fizjonomii, odtwarzaniu realistycznych cech natury. Skupiał się więc na obserwacji świata zewnętrznego, jego interesujących aspektów, ale w jakimś sensie pozbawionych jego oceny, skrytych uczuć w poprawnej warsztatowo wizji spokojnej rzeczywistości. Nowe prace to kompozycje emanujące wewnętrzną mocą, ukazujące w śmiałych kolorach i formach fizjologię emocji, uczuć, które kreuje nowy świat artysty – skierowany do wewnątrz, skoncentrowany na jego osobistych emocjach. Choć poświęcone w całości wewnętrznym przeżyciom, to jednocześnie nowe prace są radosnym przekazem dla odbiorców.

Oprócz prac stricte abstrakcyjnych przedstawił też artysta kilka obrazów, na których uzewnętrznia swój nowy stosunek do rzeczywistości. Świat zewnętrzny pozbawiony jest odtąd szczegółów, jakby powiększył się dystans obserwacyjny – funkcjonuje rozmyty w świadomości artysty, a zastosowane uogólnione i syntetyczne środki formalne form i kolorów oddają w symboliczny sposób istotę zjawisk.

Wernisaż wystawy *Klimaty*, fot. z archiwum Okręgu Łódzkiego ZPAP

Janusz Sękowski, fot. z archiwum Okręgu Łódzkiego ZPAP

Okręg Opolski

Salon Jesienny 2020

Od 04 do 27 września 2020 roku w Opolskiej Galerii Sztuki Współczesnej odbyła się – jak co roku – wystawa środowiska artystów zrzeszonych w Okręgu Opolskim ZPAP. Wzięło w niej udział 38 artystów reprezentujących różne dziedziny sztuki. Nagrodę Grand Prix ufundowaną przez Marszałka Województwa Opolskiego otrzymała Paulina Ptaszyńska za mapping *Droga mleczna*, Nagrodę Prezydenta Miasta Opola przyznano Michałowi Krawcowi za instalację graficzną pt. *Backyards*, Nagroda Okręgu Opolskiego ZPAP przypadła w udziale Ewie Kałuzińskiej za cykl grafik pt. *Family tree*, a Nagrodę Publiczności otrzymała Monika Kamińska za zestaw prac malarskich.

Organizatorzy imprezy Salon Jesienny, czyli Okręg Opolski ZPAP oraz Galeria Sztuki Współczesnej w Opolu, planują od roku 2021 zmienić nieco formułę prezentacji i rozszerzyć ją o artystów z innych lokalnych środowisk twórczych. Nowa prezentacja sztuki Opola pod nazwą Salon Wiosenny 2021 zostanie otwarta na przełomie marca i kwietnia.

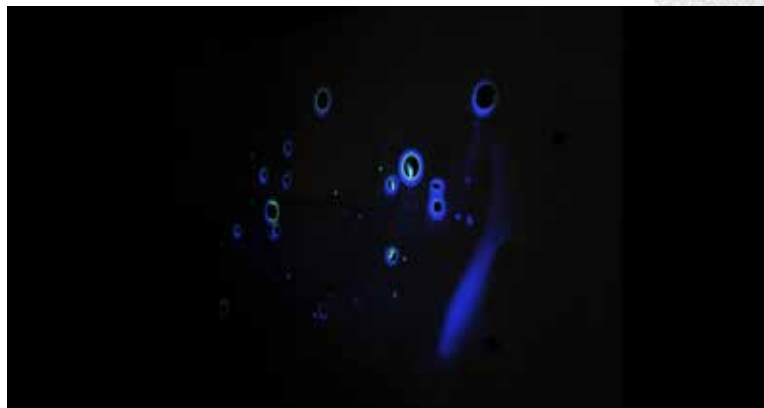
Andrzej Szejwejs

Michał Krawiec, fragment cyklu *Backyards*, instalacja graficzna, serigrafia, druk cyfrowy – Nagroda Prezydenta Miasta Opola, fot. z archiwum artysty

Grzegorz Hussak, *Objawienie*, fotografia-instalacja, fot. z archiwum Okręgu Opolskiego ZPAP

Paulina Ptaszyńska, *Droga mleczna*, instalacja multimedialna – Grand Prix, fot. z archiwum artystki

Monika Kamińska, *Samotna*, olej, 140x75 cm – Nagroda Publiczności, fot. z archiwum artystki

Ewa Kałuzińska, *Family tree*, collage, grafika – Nagroda Okręgu Opolskiego ZPAP, fot. z archiwum Okręgu Opolskiego ZPAP

Okręg Radomski

Mini Salon Autoportretu

W 2017 roku pomiędzy Aresztem Śledczym w Radomiu a Zarząd Okręgu Radomskiego ZPAP została podpisana umowa dotycząca prowadzenia działań plastycznych w tej instytucji. Arteterapia, czyli terapia poprzez sztukę w formie różnorodnych zajęć plastycznych, od zawsze wspomagała proces resocjalizacji osób pozbawionych wolności i budziła duże zainteresowanie wśród osadzonych. Współpraca zaowocowała utworzeniem Mini Galerii, w której cyklicznie prezentowane są nieduże zestawy prac radomskich artystów, zaś z inicjatywy Janusza Popławskiego od 2017 roku radomski areszt organizuje ogólnopolskie konkursy plastyczne dla pensjonariuszy wszystkich polskich miejsc odosobnień o nazwie Mini Salon Autoportretu. Pomysłodawcy konkursu mieli nadzieję, iż autoportret stanie się aktem rzetelnego spojrzenia na siebie w sytuacji izolacji penitencjarnej, próbą dokonania poprzez kolor, walor czy kreskę własnej samooceny i spojrzenia w przyszłość.

Z uwagi na obchodzoną w 2019 roku 80. rocznicę wybuchu wojny 1939 roku konkurs poszerzono o tematykę wojenną. Przedmiotem konkursu miał być autoportret bądź praca przedstawiająca bohatera, jakąś historyczną postać lub wydarzenie z czasów drugiej wojny światowej, co młodych uczyłoby historii, a jednocześnie kształtowało ich postawę patriotyczną i obywatelską. Na III Ogólnopolski Konkurs Mini Salon Autoportretu Radom 2019 wpłynęły prace 50 autorów, a z ramienia ZPAP jurorami byli Bożenna i Janusz Popławscy.

W konkursie roku 2020 tematem jest ponownie autoportret oraz wojna polsko-bolszewicka 1920 roku.

oprac. Bożenna Popławska

prezes Okręgu Radomskiego ZPAP

Jury III Ogólnopolskiego Konkursu Mini Salon Autoportretu Radom, fot. Joanna Karpeta

Przegląd prac i wyłanianie zwycięzców konkursu, fot. Joanna Karpeta

Okręg Poznański

Lucyna Balewska *Misterium – Olśnienie*

Paweł Napierała *Relikwiarz – Prochy*

Projekt ma charakter efemeryczny. Podczas 3-4 godzinnego działania artystycznego zaprezentowane zostaną dwie prace: *Misterium – Olśnienie* Lucyny Balewskiej i *Relikwiarz – Prochy* Pawła Napierały.

Praca Balewskiej to niezwykle obraz, który znika, także dosłownie, gdzie przedstawienie ustępuje miejsca, materii. W dobie powszechnej cyfryzacji jest to analogowe działanie, na granicy akwareli, obiektu czy performanceu.

Natomiast praca Napierały to obiekt, relikwiarz wykonany z odpadów, resztek w którym umieścił artysta drobiny zabytkowych rzeźb, zabytkowy kurz.

Obie prace dopełniają się i przeciwstawiają sobie zarazem. Razem nabierają nowego znaczenia. Są uniwersalne, wielowątkowe i wielopłaszczyznowe. Ich spotkanie stawia nowe pytania i być może daje również nowe odpowiedzi. Łączy je desperacka próba uchwycenia i zachowania przemijającego, chęć pobudzenia emocji widza. Nie bazują na szoku, skandalu czy kontrowersji, lecz odwołują się do duchowości. Poprzez zestawienie statyki obiektu z dynamiką aktu twórczego, parasakralność i łączenie współczesności ze sztuką dawną podejmują także zagadnienie ulotności sztuki współcześnie.

Jeśli czegoś nie zobaczysz dziś, nie zobaczysz tego nigdy.

9 lutego, godz. 12, Atrium Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu.

Działanie w ramach Poznańskiego Festiwalu Nauki i Sztuki oraz w ramach współpracy Muzeum Narodowego w Poznaniu i Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu.

Andrzej Sznejweis

PAWEŁ NAPIERAŁA
Relikwiarz - Prochy

LUCYNA BALEWSKA
Misterium - Olśnienie

Atrium UAP
bud. B, ul. 23 Lutego 20
Poznań

9 grudnia 2020
godz. 12.00

Organizator:

Poznański Festiwal
Nauki i Sztuki

Muzeum
Narodowe
w Poznaniu

Muzeum
Narodowe
w Poznaniu

Patronat:

Okręg Toruński

Salon Jesienny 2020

Na konkurs *Konstelacje – Poza Horyzont* można nadsyłać zarówno dzieła mieszczące się klasycznym rozumieniu sztuki, jak i realizacje intermedialne – obiekty, instalacje i performance. Prezentacja zakwalifikowanych na wystawę dzieł odbywa się w formie wystawy oraz oddzielnego pokazu performance w ramach festiwalu *Koło Czasu*. W tym roku z uwagi na sytuację epidemiologiczną pokazy performance prezentowane były na kanale YouTube poprzez stronę Okręgu Toruńskiego ZPAP, natomiast ogólnopolska wystawa pokonkursowa prezentowana była w Galerii Okręgu Toruńskiego ZPAP od 8 października do 22 listopada 2020 roku.

Zaprezentowano realizacje ponad pięćdziesięciu twórców. W tegorocznej edycji, podobnie jak w ubiegłej, wszystkie nagrody ufundował prezydent Torunia. Pierwszą nagrodę przyznano Małgorzacie Oleszkiewicz z Gdańska za wieloaspektową realizację pt. *Niepokoje*. Jury doceniło podjęcie architektonicznej wizualizacji rozbudowanej koncepcji artystycznej w odpowiedzi na niepokoje dotyczące każdego współczesnego człowieka, a także walory formalne przedstawionego dzieła. Drugą nagrodę otrzymał Paweł Łyjak z Warszawy za obraz *Poza horyzont*. Artysta został doceniony za wartości linearno-malarskie dzieła oraz chęć symbolicznego wejrzenia w naturę człowieka. Z kolei trzecią nagrodę przyznano Jerzemu Kędzierskiemu z Ciechocinka za obraz *Obserwatorium Kendlerna*, doceniając jego wartości malarskie oraz metafizyczną przenośnię, poprzez zastosowanie głębi czerni i wyrafinowanych czerwieni. Jury zdecydowało także o wyróżnieniu czterech twórców: Michała Nowaka z Warszawy, Zofii Waleszczyk z Poznania, Anny Osadnik z Tarnowskich Gór oraz Pawła Wołczańskiego z Krosna.

Konkurs ma formułę festiwalu, a propozycje dzieł można przesyłać poprzez formularz zgłoszeniowy, który wraz z regulaminem dostępny jest na stronie Okręgu Toruńskiego od 15 czerwca każdego roku.

Marian Stępak

kurator konkursu

Paweł Łyjak, *Poza horyzont*, technika mieszana, 122x101 cm, 2020 – druga nagroda, fot. z archiwum Okręgu Toruńskiego ZPAP

Michał Nowak, *Spotkanie*, olej na płótnie, 70x80 cm, 2020 – wyróżnienie, fot. z archiwum Okręgu Toruńskiego ZPAP

Paweł Wołczański, *Lascaux 12*, olej na płótnie, 130x100 cm, 2020 – wyróżnienie, fot. z archiwum Okręgu Toruńskiego ZPAP

Okręg Toruński

Kultura w sieci – wizyty w pracowniach artystów

NARODOWE
CENTRUM
KULTURY

Okręg Toruński ZPAP jest beneficjentem środków finansowych Narodowego Centrum Kultury w ramach programu *Kultura w sieci*, którego celem jest finansowe wsparcie realizacji projektów upowszechniających dorobek kultury i zwiększających obecność kultury w życiu społecznym, których odbiór następuje poprzez narzędzia online. Program jest elementem tarczy antykrzysowej w kulturze i wsparciem sektora kultury w związku z utrudnieniami w działalności kulturalnej wynikającymi z sytuacji epidemii.

W ramach programu Okręg Toruński zaproponował rozmowy z wybranymi twórcami w cyklu *W pracowniach artystów*. Dwoje członków Zarządu Okręgu – Katarzyna Wesołowska-Karasiewicz i Marian Stępak – przeprowadzili rozmowy w pracowniach Joanny Dąbkiewicz-Luścińską, Czesławy Kazimiery Guć, Justyny Jaworskiej, Jerzego Kędzierskiego, Wojciecha Kozioła, Iwony Liegmann, Ewy Miki, Pawła Nowaka, Bogdana Przybylińskiego i Joanny Strzeleckiej-Traczykowskiej.

Wszystkie filmy z cyklu *W pracowniach artystów* dostępne są na stronie Okręgu Toruńskiego pod adresem: <http://zpap-torun.pl/index.php/2020/11/10/kultura-w-sieci/>.

Okręg Warszawski

Sztuka polska na czas pandemii

W Galerii Domu Artysty Plastyka od maja do sierpnia 2020 roku można było obejrzyć prawdopodobnie pierwszą zbiorową wystawę rotacyjną spełniającą wymogi czasu epidemii. Sale galerii wypełniły stanowiska / boksy zarówno indywidualnych artystów, jak i grup twórczych, zapewniające bezpieczną przestrzeń prezentacyjną uczestnikom projektu oraz widzom. W projekcie wzięło udział 120 artystów, a w związku z ogromnym sukcesem na grudzień planowana jest świąteczna edycja wystawy.

Jak powiedziała kurator przedsięwzięcia, a zarazem prezes Okręgu Warszawskiego ZPAP Bożenna Leszczyńska: *Sytuacja związana z pandemią Covid-19 zmusiła nas wszystkich do zmian w sposobie myślenia i do przeorganizowania naszych działań. Otworzyła się perspektywa na zrobienie czegoś nowego, co byłoby niemożliwe w normalnych warunkach, ponieważ ustalone procedury i stare przyzwyczajenia związane z organizacją wystaw nie dawały nam takiej możliwości. Zatem mamy jedyną okazję na zintegrowanie naszego środowiska, na prezentację i sprzedaż sztuki bez konieczności przesiewania jej przez sito ga-*

Sztuka polska w czasie pandemii, baner, fot. z archiwum Okręgu Warszawskiego ZPAP

lerii. Zależność jest prosta: artysta – odbiorca. Artysta wystawia to, co ma do sprzedania, a odbiorca kupuje to, co mu się spodoba, i ma szansę na spotkanie z twórcą, na rozmowę, na opowieść o dziele sztuki, na zadanie pytań. To nie ma być zwykłe targowisko, tu można zetknąć się ze sztuką tworzoną przez profesjonalnych artystów, którzy robią swoje z potrzeby serca, tu widz jest zaproszony do „naszego miejsca”, do legendarnej siedziby Domu Artysty Plastyka przy ulicy Mazowieckiej 11a. Tu można kupić dzieło sztuki bezpośrednio od artysty, bez marży jakiegokolwiek pośrednika. To mogą być naprawdę owocne i twórcze spotkania.

Bożenna Leszczyńska

prezes Okręgu Warszawskiego ZPAP
kurator wydarzenia

Sztuka polska w czasie pandemii, baner na budynku Okręgu Warszawskiego ZPAP przy Mazowieckiej 11a, fot. z archiwum Okręgu Warszawskiego ZPAP

Sztuka polska w czasie pandemii – fragment wystawy, fot. z archiwum Okręgu Warszawskiego ZPAP

Okręg Warszawski

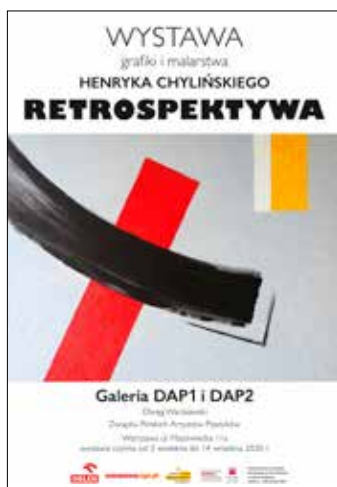
Retrospektywa Henryka Chylińskiego

We wrześniu 2020 roku w Galerii Domu Artysty Plastyka odbyła się retrospektywna wystawa grafiki i malarstwa Henryka Chylińskiego – profesora zwyczajnego, grafika, projektanta, malarza, wykładowcy akademickiego. Jego główne pole działalności twórczej to szeroko pojęta grafika użytkowa – projektowanie opraw artystycznych wystaw międzynarodowych, plakatów, znaczków pocztowych, opakowań, ale przede wszystkim powszechnie znanych znaków i identyfikacji firmowych.

Wrześniowa wystawa zorganizowana została z okazji 60-lecia pracy twórczej Henryka Chylińskiego i była retrospektywą dorobku artysty z wszystkich dziedzin jego działalności plastycznej. Ekspozycję otworzyła prezentacja znaków fir-

mowych. Jako drugie zaprezentowane prace z dziedziny grafiki użytkowej (plakaty, grafika warsztatowa). Trzecim zaprezentowanym polem twórczej praktyki Henryka Chylińskiego było malarstwo, do którego wrócił po latach, realizując młodzieńcze marzenia.

Jak powiedziała kurator Bożena Korulska: *Wystawa obejmuje wybór prac prof. Henryka Chylińskiego dokonany przez samego autora z okresu 60 lat jego działalności artystycznej. Twórczość artysty jest niezwykle bogata – to zarówno grafika użytkowa (m.in. znaki graficzne, plakaty, znaczki pocztowe), wystawiennictwo, jak i grafika artystyczna oraz malarstwo. O unikatowości dorobku artystycznego Henryka Chylińskiego stanowi fakt, że jego twórczość obecna jest w życiu każdego, niezależnie od jego zainteresowania sztuką. Nieprzypadkowo mecenasem wystawy jest PKN ORLEN. To Henryk Chyliński jest autorem znaku firmy, który od 20 lat widnieje w przestrzeni publicznej zarówno w kraju, jak i poza jego granicami.*

plakat Henryk Chyliński

Prof. Henryk Chyliński,
prezes Okręgu
Warszawskiego ZPAP
Bożenna Leszczyńska
oraz Agata Pniewska,
reprezentująca PKN
ORLEN, mecenasa
wystawy, fot.
z archiwum Okręgu
Warszawskiego ZPAP

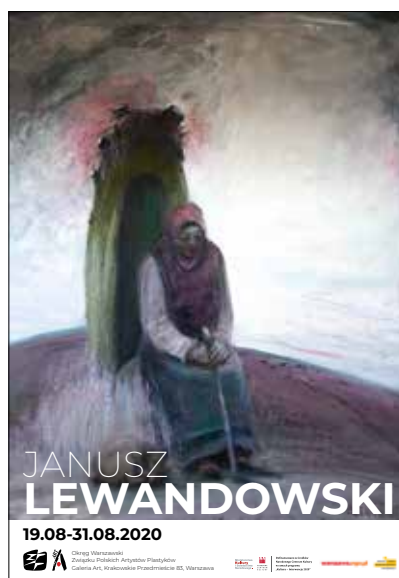
Wystawa Henryka Chylińskiego,
fot. z archiwum Okręgu
Warszawskiego ZPAP

Okręg Warszawski

Wystawa Janusza Lewandowskiego

Wystawa Janusza Lewandowskiego, prezentowana od 19 do 30 września 2020 roku, zainaugurowała działalność Galerii Art na placu Zamkowym. Artysta studiował na Wydziale Malarstwa warszawskiej ASP w pracowni prof. Artura Nachta-Samborskiego, dyplom uzyskał w roku 1964. Uonorowany licznymi nagrodami i wyróżnieniami, między innymi Nagrodą Prezydenta Warszawy na Wystawie Malarstwa i Grafiki Artystów Środowiska Warszawskiego w Zachęcie (1985), Nagrodą *Artyści w Międzynarodowym Roku Dziecka* w Zachęcie (1979), Nagrodą Polsko-Japońską im. Miyauchi (1995), Nagrodą im. Władysława Hasióra (2011), nominacją do nagrody Norwida (2012), Nagrodą im. Kazimierza Ostrowskiego (2017). W 2018 otrzymał order „Zasłużony dla państwa polskiego i polskiej kultury”.

Twórczość Lewandowskiego nosi silne znamiona inspiracji polską sztuką symbolizmu i ekspresjonizmu, jednak znaczeniowo i kompozycyjnie odbiega od typowych dla nich konwencji. W monotonnych przestrzeniach mazowieckich pejzaży artysta umieszcza pojedyncze postaci – najczęściej

młodych chłopców i dziewczęta, pogrążonych w smutku starców, co przy melancholijnej aurze realistycznego ujęcia wprowadza dramatyzm związany ze sferą namiętności, samotnością, pytaniami o sens przemijania i śmierci. Ekspresję obrazów pogłębia japonizująca kompozycja, z uciętymi w kadrze obiektami, asymetrią w kształtowaniu częstokroć pustej przestrzeni, zamkniętej niską linią horyzontu. Obrazy Lewandowskiego cechuje zgaszony, subtelny koloryt i wyrefinowana faktura.

Janusz Lewandowski, prezes OW ZPAP Bożenna Leszczyńska oraz prezes ZG ZPAP Janusz Janowski, fot. z archiwum Okręgu Warszawskiego ZPAP

Okręg Warszawski

PositiveArt

W Domu Artysty Plastyka w Warszawie we wrześniu 2020 roku już po raz jedenasty można było oglądać coroczną wystawę Grupy Twórczej PositiveArt. Grupa ta skupia artystów Okręgu Warszawskiego ZPAP, których łączy podobne myślenie o istocie sztuki współczesnej i kryteriach estetycznych.

Była to wystawa integracyjna przedstawicieli różnych sekcji OW ZPAP, takich jak malarstwo, grafika, rzeźba, ceramika, tkanina, instalacja, dzięki czemu prezentuje szerokie spektrum prac i technik artystycznych. Skupiła także reprezentantów różnych nurtów w sztuce, od realizmu do czystej abstrakcji. Wspólnym mianownikiem była koncentracja na odbiorcy i na dotarciu do niego z pozytywnym przekazem artystycznym.

Bożenna Leszczyńska

prezes Okręgu Warszawskiego ZPAP
kurator wystawy

Prezes Okręgu Warszawskiego ZPAP
Bożenna Leszczyńska i wiceprezes Okręgu
Warszawskiego ZPAP Urszula Świącicka,
fot. z archiwum Okręgu Warszawskiego ZPAP

Fragmety wystawy PositiveArt, fot. z archiwum Okręgu Warszawskiego ZPAP

Okręg Warszawski

Nie tylko konie

W październiku 2020 roku w Galerii Art w Warszawie odbyła się wystawa Bogusława Lustyka – absolwenta warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych. Uprawia malarstwo, rzeźbę i grafikę plakatową. Miał ponad 40 wystaw indywidualnych w kraju i za granicą, m. in. w USA, Szwecji, Niemczech. Otrzymał 25 nagród za twórczość w dziedzinie plakatu i malarstwa. Od 1994 roku mieszka i pracuje w Stanach Zjednoczonych i w Polsce. Współpracuje z Teatrem Wielkim – Operą Narodową w Warszawie oraz z Narodowym Muzeum Tańca w Saratoga Springs w USA.

Jak powiedział sam artysta: *W tej miniretrospektywie pokazuję wybrane prace z różnych okresów mojego artystycznego szaleństwa, moje fascynacje muzyką, tańcem, teatrem, twarzami ludzi i ruchem koni. Każdy obraz to podróż w nieznaną, to odkrywanie nowych przestrzeni formalnych i emocjonalnych, dróg i ścieżek, na których zostawiam swój ślad. Ciągle szukam nowych wyzwań, które dają mi niewyczerpaną radość tworzenia.*

Przedstawicielka MKiDN wręcza Bogusławowi Lustykowi srebrny medal Gloria Artis. Obok prezes OW ZPAP Bożenna Leszczyńska, fot. z archiwum Okręgu Warszawskiego ZPAP

Otwarcie wystawy Bogusława Lustyka, fot. z archiwum Okręgu Warszawskiego ZPAP

Okręg Warszawski

Gniazdo

W październiku 2020 roku w galerii Lufcik przy ulicy Mazowieckiej w Warszawie odbyła się wystawa *Gniazdo* Joanny Alexandrowicz – absolwentki ASP w Warszawie. Dyplom z wyróżnieniem uzyskała na Wydziale Grafiki w 1978 roku, a w latach 1980–1983 studiowała reżyserię filmu animowanego w PWSTiF w Łodzi. Zajmuje się malarstwem, grafiką, projektowaniem ubioru i tkaniną unikatową.

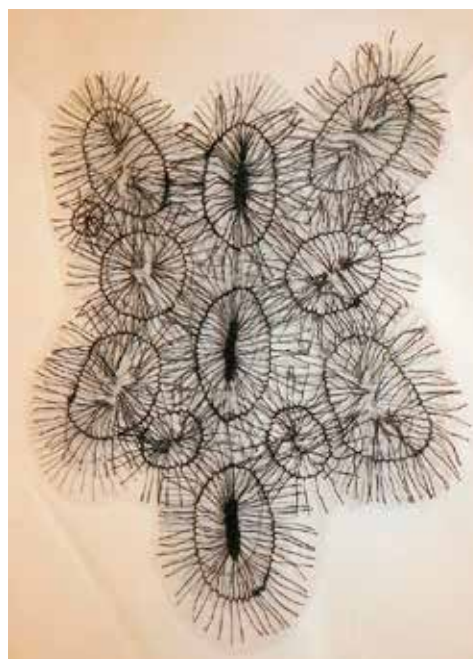
Jak mówi o swojej twórczości sama artystka: *Moje instalacje czy kolaże układam i buduję, czerpiąc z otaczającej mnie natury. Zachwycają mnie precyzyjne konstrukcje ptasich gniazd. Pozostawione przez mieszkańców skłaniają do nostalgicznej chwili zamyślenia nad opuszczonym, kiedyś pełnym życia, siedliskiem.*

Joanna Alexandrowicz, *System*, technika własna, kordonek, fot. z archiwum Okręgu Warszawskiego ZPAP

Przewodnicząca Sekcji Tkaniny OW ZPAP Joanna Lohn-Zajac i Joanna Alexandrowicz

Joanna Alexandrowicz, *System*, technika własna, kordonek, fot. z archiwum Okręgu Warszawskiego ZPAP

Okręg Wrocławski

Eugeniusz Józefowski w Narodowym Forum Muzyki

Od czerwca do września 2020 roku w Narodowym Forum Muzyki im. Witolda Lutosławskiego we Wrocławiu mogliśmy oglądać wystawę malarstwa *Pogodny Zakład Nagród i Kar, czyli zapisy wizualne codzienności* Eugeniusza Józefowskiego – profesora Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu, członka ZPAP.

Wystawa jest efektem malarskiego dziennika 2019 roku. To również – jak mówi artysta – *nazwa projektu artystycznego z gatunku warsztatów prowadzonych z samym sobą, które uprawiam od wielu lat i czasem opisuję ich przebieg. Nazwa ta*

najpełniej wyraża określony sposób funkcjonowania, uobecniany każdego dnia w podejmowanej aktywności. (...) Przywoływana tu czynność wymierzania sobie kar i nagród to umowne, nieco ironiczne odniesienie do uczucia satysfakcji, lub jej braku, z rezultatów pracy bądź jej przebiegu. Kary i nagrody dotyczą codziennej aktywności artystycznej, czyli tworzenia prac wizualnych, jak również czynności bardziej prozaicznych, takich jak prace przydomowe czy kuchenne.

Kazimiera Kuzborska

Wystawa Eugeniusza Józefowskiego w Narodowym Forum Muzyki, fot. z archiwum artysty

Okręg Wrocławski

Elżbieta Terlikowska w Muzeum Teatru

Od czerwca do października 2020 roku w Muzeum Teatru im. Henryka Tomaszewskiego we Wrocławiu prezentowana była wystawa prac *O nieznanym imieniu* Elżbiety Terlikowskiej – absolwentki Wydziału Projektowania Form Przemysłowych w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych we Wrocławiu (dyplom pod kierunkiem prof. Krzysztofa Meissnera w 1974 roku, następnie także dyplom z malarstwa w pracowni prof. Józefa Hałasa), scenografki i kostiumożki, cenionej w kraju i na świecie, szczególnie w Japonii.

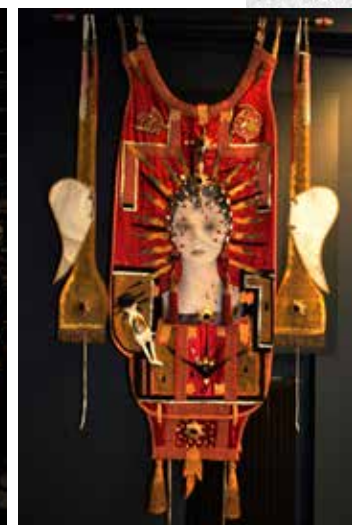
Prace Terlikowskiej są zawsze bogato zdobione. Na wystawie artystka prezentowała m.in. misternie zdobione ornaty. Dzieła oczarowują widza kunsztem wykonania i formą. Ter-

likowska wykorzystuje fragmenty dawnych szlacheckich materiałów, dając im nowe życie – wyszywa, wykleja, nadaje nowe kształty i symbole – zafascynowana obrzędowością kościelną, estetyką barokowych świątyń hiszpańskich i portugalskich oraz sztuką japońską. *To pewna piękna parada, którą jestem zafascynowana, a szczególnie wspaniałe są też wota, relikwie, to dla mnie niesamowite, bo przez dekoracyjność nadaje śmierci inne znaczenie, oswaja ją. (...) Za sprawą dekoracyjności wszystko jest piękne, zarówno życie, jak i śmierć* – mówi artystka o swoich pracach.

oprac. **Kazimiera Kuzborska**

Ornaty zaprezentowane na wystawie prac Elżbiety Terlikowskiej, fot. Kazimiera Kuzborska

Okręg Wrocławski

Salon Kultury, Nauki i Biznesu

Pod koniec września 2020 roku w Szklarskiej Porębie odbył się Salon Kultury, Nauki i Biznesu *Genius loci* o wiodącej tematyce: *Ceramika, przyszłość architektury i innowacje*. Wśród wielu dostojnych gości byli m.in. wiceminister Nauki i Szkolnictwa Wyższego Wojciech Murdzek, marszałek województwa dolnośląskiego Cezary Przybylski, starosta jeleniogórski Krzysztof Wiśniewski, wojewoda dolnośląski Jarosław Obremski.

Pierwszego dnia po panelu naukowym *Odkrywcy* odbył się wernisaż wystawy oraz wręczenie Nagrody Kulturalnej Salonu. Nominowanymi do Nagrody byli: Władysław Garnik, Grzegorz Gwiazda, Kazimierz Kalkowski, Pola Kurcewicz-Krystyniak, Barbara Jankowska-John, Przemysław Lasak, Czesław Podleśny, Michał Puszczyński, Mirosław Struzik, Konrad Tomaszewski, Paulina Ziemba. Nagrodę otrzymał Władysław Garnik, członek ZPAP. Laudację na cześć nagrodzonego statuetką Geniusza wygłosił prezes Okręgu Wrocławskiego ZPAP, prof. Kazimierz Pawlak.

oprac. Kazimimera Kuzborska

Wręczenie Nagrody Kulturalnej Salonu *Genius loci*, fot. Barbara Jankowska-John

Prace artysty prezentowane w Szklarskiej Porębie, fot. z archiwum Okręgu Wrocławskiego ZPAP

Okręg Wrocławski

Jubileusze Marii Rogali

We wrześniu 2020 roku Maria Rogala, lwowianka, absolwentka Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie, obchodziła jubileusz 90-lecia urodzin oraz 50-lecia członkostwa w Związku Polskich Artystów Plastyków.

Z tej okazji odbyły się dwie wystawy: *90 dzieł na 90 lat* (20 sierpnia – 27 września 2020, Legnica, Galeria Sztuki Ring) oraz *Ogrody pamięci* (5–27 października 2020, Wrocław, Galeria Na Nankiera).

oprac. Kazimiera Kuzborska

W imieniu Zarządu Okręgu Wrocławskiego ZPAP dyplom z gratulacjami dostojnej Jubilatce przekazuje Jolanta Kasińska (Legnica, Galeria Sztuki Ring), fot. Kazimiera Kuzborska

Gratulacje z okazji jubileuszu złożył Marii Rogali prof. Kazimierz Pawlak, prezes Okręgu Wrocławskiego ZPAP (Wrocław, Galeria Na Nankiera), fot. Kazimiera Kuzborska

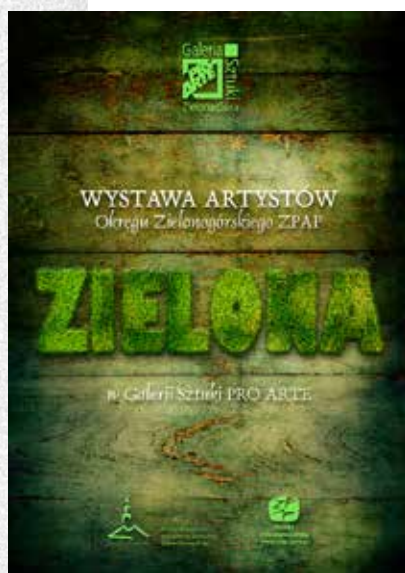
Okręg Zielonogórski

Wystawa Zielona

Galeria Pro Arte zainaugurowała cykl wystaw realizowanych w ramach projektu „Artysta w przestrzeni miasta”, dotowanego ze środków Miasta Zielona Góra. Dostępna dla zwiedzających od 22 maja do 6 czerwca 2020 roku ekspozycja *Zielona*, prezentująca 28 prac z dziedziny malarstwa, rzeźby, rysunku, była pierwszą zbiorową wystawą artystów Okręgu Zielonogórskiego ZPAP. To wspólny manifest artystycznych w trudnym czasie pandemicznych niedogodności, substytut odwołanej Nocy Muzeów, manifest potrzeby bycia zapamiętanym, dostrzeżonym i obecnym jako twórca. Zielona to kolor wewnętrznego ciepła, nadziei, refleksji, zadumy, empatii, wspólnej przestrzeni miasta, w którym twórca funkcjonuje, regionu w którym mieszka. Mariaż z dziedziny rysunku, rzeźby i malarstwa... – jak można było przeczytać w katalogu wystawy.

Halina Maszkiewicz, *Panorama*, fot. z archiwum Okręgu Zielonogórskiego ZPAP

Bożena Cajdler-Gruszkiewicz, *Zielonka z kotem Myszkinem*, 2020, fot. z archiwum Okręgu Zielonogórskiego ZPAP

Telemach Pilitisidis, *Hepata*, fot. z archiwum Okręgu Zielonogórskiego ZPAP

Renata Gresiuk-Kowalska, *Niebieski I*, fot. z archiwum Okręgu Zielonogórskiego ZPAP

Małgorzata Bukowicz, *Kobieta-liść*, fot. z archiwum Okręgu Zielonogórskiego ZPAP

Okręg Zielonogórski

Wytrwać

W czerwcu 2020 roku w galerii Pro Arte w Zielonej Górze odbyła się wystawa malarstwa olejnego i pasteli Józefa Burlewicza pt. *Wytrwać*. Artysta – malarz i grafik – studiował na Wydziale Malarstwa krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych pod kierunkiem prof. Hanny Rudzkiej-Cybisowej. Po ukończeniu studiów w 1963 roku mieszkał w Zielonej Górze, a od 1983 roku w Gryźynie koło Krosna Odrzańskiego. Przez trzy kadencje piastował stanowisko prezesa Okręgu Zielonogórskiego ZPAP.

Artysta specjalizuje się w malarstwie olejnym, pastelu, grafice. W jego twórczości dominują wizje świata przywołujące skojarzenia z największymi klasykami europejskiego surrealizmu. Od dekad umiejętnie wtrąca do kompozycji opowieść o współczesnych bolączkach ludzkości, które przyjmują formę obrazów pełnych filozoficznych, ponadczasowych refleksji o naturze człowieczej.

Józef Burlewicz, *Konstytucja*, 2019, fot. z archiwum artysty

Józef Burlewicz, *U progu*, 2018, fot. z archiwum artysty

Józef Burlewicz, *Dawid*, 2018, fot. z archiwum artysty

Józef Burlewicz, *Pustka III*, 2018, fot. z archiwum artysty

Józef Burlewicz, *Adoracja kapliczki*, 2018, fot. z archiwum artysty

Józef Burlewicz, *Adoracja kapliczki*, 2018, fot. z archiwum artysty

Józef Burlewicz, *Pejzaż z kapliczką*, 2018, fot. z archiwum artysty